

СТЕЖИНКА 2019 БІЛЬШЕ ЗА МІЛЬЙОН

ДІЙОВІ ОСОБИ:

СТЕФА – дівчинка християнка, ходить до клубу «Стежинка», займається соц. проектами, розумна, активна, весела. Не заучка. Дружить з професором.

УМА – однокласниця Стефи. Не з багатой родини. Дуже заздрить Сашку, через те, що у нього багато грошей. Висміює і дістає його, як тільки трапляється можливість.

НАСТЯ – дівчинка з багатой родини. Однокласниця Стефи і Уми. Постійно терпить знущання над собою зі сторони Уми. Одиначка. Із-за цього сумна.

ПРОФЕСОР – друг Стежинки і Стефи. Як тільки бачить поведінку дітей, одразу розуміє в чому справа і хоче допомоги їм, придумуючи ідею з мапою для пошуку скарбу.

СОФІЯ – дівчинка із дитячого будинку.

СТЕЖИНКА

ДІТИ

Сцена 1.

Стефа. Вау. Настя, а що це в тебе за краса?! Це макет сонячної системи?!

Настя. Привіт, Стефо! Так, не повіриш, два місяці її робила. Це завдання на тему «Що вас дивує»

Стефа. Прикольно і дуже гарно!

Настя. Ось дивись, коли її підіймаєш вона навіть....

На сцену вбігає Ума зі стаканом напою (сік, кава, кола, але без реклами) та ненароком проливає його на плаття Насті і вибиває з рук макет.

Стефа. Ума, обережно!!!

Настя. Ти геть пришелепкувата?

Ума. Сорян, не повіриш, цього разу реально не навмисно!

Настя. Як же, «ненавмисно»? Знаю я тебе! Дістала вже!

Ума. Агов, «нафтуса», легше! Кажу ненавмисно. Чи ти слів не розумієш?! Так зараз я тобі інакше поясню!

Настя. Щоб щось пояснювати, потрібно розум мати, це така сіра речовина в голові, замість якої в тебе пустош.

Ума. Ну все, лялька розмальована, добалакалася. Зараз від твоєї поробки з гігантськими чупа-чупсами залишиться купа брухту. Починається штовханина під музику. Ума хоче зіпсувати сукню Насті. З'являється вчителька, на яку налітає Настя

Вчитель. Це ще що таке?! Взагалі вже ніякої дисципліни.

Настя. До чого тут дисципліна, коли ця фіфіндра...

Вчитель. Анастасія, ти як розмовляєш?

Ума. Отож, неук якийсь. А ще з такої поважної родини. Вибачте за неї, Надія Вікторівна. Казна що робиться! Ці сучасні діти... Аж ніякої поваги

Вчитель. Так, давай вимикай свого троля. Цього мені ще бракувало.

Не знаю що тут у вас сталося, і не хочу розбиратися хто з вас перший почав! Але це вже не вперше, дівчатка. Дарма хлопці сваряться, ще й ви туди ж. Хіба це діло? Чи це поведінка до лиця леді? Скільки можна ворогувати? Треба щось вирішувати!

Ума. А що можна «вирішувати» з цією мажоркою?

Настя. До чого тут взагалі «мажорка»? ти що заздриш?

Ума. Було б чому

Вчитель. Так, зупиніться. Дайте-но подумати що з вами робити.... Стефа, а тобі ж потрібна допомога у проекті відвідання літніх людей нашого району?!

Стефа. Так, але ж участь у проекті добровільна. Ви ж не збираєтесь примушувати їх брати участь?

Вчитель. Примушувати? В жодному разі. Я просто дам їм вибір: або вони вдвох, звісно разом з тобою, йдуть завтра допомагати нашим дідусям та бабусям. Або їх буде чекати покарання у вигляді низької оцінки за поведінку, з записом у щоденник та виховні роботи у школі. А роботи там багато, треба прибирати клас, віддерти усі жувальні гумки від парт, пофарбувати наш стенд...

Так що обираєте дівчатка?

Стефа. Сумнівний вибір, як на мене.

Настя. Це не справедливо. Я нічого поганого не робила, вона постійно чіпляється до мене!

Ума. Просто ти мені подобаєшся!

Вчитель. Погодьтеся, у вас є реальна проблема у відносинах! І з цим потрібно щось робити. Само собою воно не вирішиться. Вам потрібно шукати шляхи спільного співіснування.

Стефа. Народ, ходімо зі мною! Це насправді не так лячно, як може здатися. Навіть цікаво. І тим більш, це дійсно корисна справа.

Ума. Все ж краще ніж жуйки відколупувати. Я згодна.

Вчителю. Настя, чого мовчиш?

Настя. А що казати?! Наче в мене є вибір?

Вчитель. Вибір є завжди! Питання у тому що буде правильним обрати.

Настя. А що тут обирати?! Я з вами

Ума. Оу, яка ж це честь для нас, ваше величносте. Дякуємо вам, що осяяли нас своєю присутністю. (робить уклін)

Настя. Нижче, нижче треба вклонятися. Як тебе там на ваших танцюльках терплять. Ти ж взагалі, як буратіно.

Вчитель. Ума, Настя, так діла не буде! Ви змушені будете провести цей час разом, то може, замість того, щоб ускладнювати собі його, ви будете вчитися проводити його без сварок. Стефа не дарма йде з вами, вона буде моїми очима. Якщо увесь завтрашній день пройде у чварах між вами, то вважайте, що завдання не виконано і вас все ж таки будуть чекати ще й жуйки. Тож припиняйте свої приколи одна над одною. Це зрозуміло?

Ума. Куди ж зрозуміліше?!

Вчитель. Добре. Впевнена, що у вас все вийде! Ви гарну справу робитимете! Вона і вам може бути на користь. І дякую тобі, Стефо, за допомогу. До побачення.

Усі. До побачення.

Стефа. Дівчатка, мені також треба бігти. Завтра зустрічаймося тут о 10 ранку. На все добре.

Музично-пластичний перехід

Сцена 2

На сцені Настя сидить занурена у свій телефон, виходить Стефа

Стефа. Привіт! Бачу, ти завчасно прийшла, це добре. Дякую

Настя. Привіт! Так, я вже хвилин 10 вас чекаю. Не люблю запізнюватись

Стефа. А Уми, як я розумію, ще нема.

Настя. Та де там, я думаю, що це непорозуміння взагалі не прийде.

Стефа. Я розумію, ти ображена на неї, проте зберігаючи образ у серці легше не стане, ти спробуй....

Ума. Вітаннячка!

Стефа. О, ти майже не запізнилася! Ну що, ходімо

Настя. Розкажи чому і до кого ми йдемо

Стефа. Ви ж знаєте, ми відвідуємо літніх людей, спілкуємося з ними, іноді приносимо якихось смаколиків, можливо допомагаємо в чомусь. Ось сьогодні мене попросили принести дистильованої води

Ума. Це ж для кого таке може знадобитися?!

Стефа. О, сьогодні ми йдемо до дуже поважної та цікавої людини. Справжнього професора. Він багато мандрував світом, має безліч цікавих історій, старовинних книг, в домі є його власні дивакуваті винаходи. А ще від нього завжди приємно пахне.

Ума. І що ми маємо з ним робити?

Маша. Нюхати! Не треба нічого з ним робити! Наробите ще. Головне – увага та турбота. Цей дідусь насправді може нам допомогти більше, ніж ми йому.

Сцена 3

Професор. Вітаю, Стефо Сергіївна!

Стефа. Вітаю професоре! А я сьогодні не одна!

Професор. Цікаво. Невже з кавалером? Оу, це дівчатка. Прошу мене вибачити, юні леді. Не хотів вас ставити в не зручну ситуацію. І що ж вас привело до мене?

Стефа. Мені їх класний керівник на допомогу призначив

Професор. Призначив?!

Стефа. Ну так, вони дещо набідокоїли. Постійно сваряться.

Професор. А, зрозуміло. Я їх покарання. Цікаво-цікаво. Покаранням мені ще не доводилося бути.

Стефа. Ніяке ви не покарання!

Професор. Добре, Стефо Сергіївна, не чемно виходить ми спілкуємось, а паняночки вже, мабуть, засумували. Давайте знайомитись! Дозвольте дізнатись ваше ім'я по-батькові? (до Уми)

Ума. Ума Ігорівна

Професор. А ваше, юна леді.

Настя. А можна просто Настя, будь ласка, мені буде дуже не зручно, коли старша людина звертатиметься до мене по батькові

Професор. Домовилися. Мене ви можете називати просто професор!

Ума. Що ж, просто професор, ми вам ось бананів принесли, та дисцинтилистиційовану воду. Що ви будете з нею робити?!

Професор. Обов'язково згодом покажу, а зараз, можливо ви хочете просто води?

Ума. Я б не відмовилася

Професор. Хвилинку

Сцена 4 (фокус з водою)

Професор. Зараз я пригощу вас своїм напоєм

Бере дві склянки з прозорою рідиною. Переливає з однієї в іншу і вода змінює забарвлення. Потім переливає в зворотному напрямку вода і там міняє колір. Потім кидає туди «кубик льоду» і вода перетворюється на пару.... Вода яка не виливається

Сцена 4/1

Професор. (звертається до Насті, яка весь час провела у телефоні) Я бачу, що вам у телефоні мабуть цікавіше?! Що ж там такого?

Настя. В телефоні є все, що може бути мені цікавим. І навіть можна знайти ваші фокуси, та більш того, можна знайти їх секрети, та самому навчитися їх робити.

Професор. Мабуть, що можна... Тільки, ви ніколи не припускали, що життя набагато більше за екран телефону?! А ви можете його проґавити саме через цей телефон.

Я не кажу, що телефон це суцільна біда, ні. Просто будьте обережними, не промініяйте реальність на віртуальний світ. Можна дізнатись у що ви зараз грали?

Настя. Це одна нова гра, тут потрібно по карті знайти скарб і на шляху до нього з героями трапляється багато цікавих пригод.

Професор. Пригоди та скарби.... Цікаво. Я вважав, що таке більш цікаве хлопчикам.

Ума. Чого це?! Дівчата теж люблять цікаві пригоди. А від скарбів, мабуть, ніхто не відмовиться.

Професор. Мабуть що так, проте, який зиск саме у віртуальних скарбах?

Ума. Ну, ми ж не якісь пірати, щоб у реальному житті шукати скарби. Хіба що мажорка, можливо, ще той Капітан Джек-«холодець»

Настя. Ага, а ти капітан «Дурні жарти». Хоча, як би це не було дивно, я з тобою погоджуюсь. Дійсно, які у нас можуть бути пригоди в реальності? Я вже мовчу про скарб! Скарби та пригоди залишилися лише в фільмах.

Стефа. Це справжні сміливі герої, мабуть, залишилися лише в фільмах. А пригод в житті вистачає.

Настя. І справжніх скарбів вистачає?

Стефа. Це дивлячись на те, що ти вважаєш справжнім скарбом!

Професор. А ось це, Стефо Сергіївна, вже дуже влучне питання! Що ви вважаєте справжнім скарбом?

Ума. Ізі! Це ж очевидно! Що ще може бути скарбом?! - Гроші! Багато грошей. Усілякі коштовності, золото там, не знаю... Ось мільйон доларів – це справжній скарб

Настя. Але ж не все купиш за гроші.

Ума. Знайома пісня... Бла-бла-бла. Гроші не головне, любов не купиш, здоров'я не купиш і таке інше. Все це ми проходили. Тільки от жити краще в комфортних умовах, та й за здоров'ям легше стежити, коли є гроші.

«За гроші все не купиш»... так легко говорити тим у кого не має проблем з грошима.

Від тебе, татусина багатійка, таке взагалі чути смішно!

Чому ж ти тоді вештаєшся з Iphone X

Можливо, якщо б і я жила у велетенському будинку з усілякими приколом, яких тільки забажається, то теж, з розумним виглядом казала що гроші не важливі.

А коли ти вже рік кожную копійчину збираєш собі на нормальне взуття для танців... Тобі не зрозуміти цього! Тобі дуже пощастило народитися у заможній родині!

Настя. Впевнена? Та я б усі свої іграшки та телефон поміняла, щоб мій тато з мамою хоч раз прийшли подивитися на наш виступ. Твої батьки завжди тебе підтримають на сцені! І повір, тоді не так важливо в якому взутті ти танцюєш!

Ума. Ага, подивилася б я, як ти танцюватимеш у взутті, яке вже мале на тебе. У тебе скільки? пар з десять фірмових кросівок? Як на мене, то краще б мій тато працював так, щоб було багато грошей і міг би не приходити на мої виступи. Це моя життєва позиція, навіть і не знала, що в мене є життєва позиція!

Настя. Ой, не знаєш ти що кажеш! Я через батькову роботу місяцями його не бачу. А коли бачу він постійно втомлений та нічого не хоче робити. Тільки те й каже, що

«добре займайся, дівчинко, будеш або сама гроші заробляти!... А я не хочу гроші! Я хочу нормально спілкуватися! Нормально, розумієш?! З батьками, з друзями.

Ось тебе так цікавлять мої гроші! Ти постійно цькуєш мене цим «мажорка-мажорка». А коли вони тобі так цікаві, і будинок мій великий і усі ті, як ти висловились, «приколи», чого ж ти не приходиш у гості? Чого ти не товаришуєш зі мною? Сильно мені ці гроші допомагають?

У тебе он скільки друзів! І батьки постійно поруч.

Причепилися до того айфона... Там простіше спілкуватись. Там в мене сотні друзів. А у реальному житті їх немає. Страшно бути усюди самотньою.

Професор. Тобто, можна сказати, що для тебе скарб – це відносини?!

Настя. Знаю, воно якось дивно звучить... Дуже правильно чи що... Але я так дійсно думаю. Справжні щирі відносини, цінніші за гроші, як на мене.

Професор. Добре. Вдячний вам, дівчатка, за вашу відвертість. Отже, наразі ми маємо, як мінімум, два варіанти того, що можна вважати справжнім скарбом.

Стефа. Ще, зазвичай, до такого списку, люди додають знання, владу, здоров'я та ще багато чого. Але ж, що все ж таки найцінніший скарб?! Чи у кожного він свій? І чи можна, все ж таки, зайти скарб у реальному житті!

Професор. А давайте спробуємо! В мене з'явилася ідея! Я хочу запропонувати вам невеличку авантюру! Це ж питання, як і будь-яке цікаве питання, треба дослідити! Ось ми і відправимося з вами на пошуки справжнього скарбу!

Ума. Ви зараз жартуєте над нами? Це якийсь пранк? Які пошуки скарбів?! Наче доросла людина, а казна що говорите.

Професор. Десь у мене як раз була мапа на якій позначено, де шукати той справжній скарб

Ума. Шукати скарб?! Ви це серйозно? Очманіти можна. Це не сон? А ну, вщипніть мене

Стефа сильно щипає її

Ума. Геть дурна?! Ти що робиш?

Стефа. Ти сама попросила!

Ума. Просто, я не можу в усе це повірити. При всій моїй величезній повазі, ви що, просто професоре, з глузду з'їхали?!

Стефа. Тобі не хочеться дізнатися, що ж є найціннішим скарбом?

Ума. Ні, отримати скарб мені звичайно хочеться, тільки чомусь дуже здається, що це все якийсь розводняк! Не вірю я, що там буде мій мільйон доларів. Скоріш за все, це буде щось схоже на якийсь примітивний квест для діточок, в кінці якого ми знайдемо якусь розумну книгу. І ви скажете, що ось, книга і є найцінніший скарб! Отримуйте знання і все буде добре

Професор. А ти вважаєш, що книга не може бути скарбом?

Ума. Хіба що вона з золота. А що, вгадала?! Знаю я ваші хитрощі. Я на таке не ведуся.

Професор. Ну, дивіться самі. Як знаєте. Сьогодні вже вибачте, вам довелося мене терпіти, тому що я ваше покарання. А завтра ви ладні самі обирати що вам робити. І я хочу, щоб це стало добровільним вибором кожного. Я нікого примушувати та вмовляти не буду.

Стефа. Мою відповідь ви легко вгадаєте. Я люблю ваші винаходи, професоре. Я впевнена, що буде цікаво!

Настя. Вважаю, що це все ж дійсно буде цікавіше, ніж просидіти вдома! Телефон завжди зі мною, а шукати скарби по мапі мені доводиться вперше! Я з вами!

Ума. Ну ви дивні люди... Певно, я погоджусь, але тільки для того, щоб подивитися як дорослі люди такою маячнею займаються.

Професор. ну так що, нести мапу?

Ума. та несіть вже (професор бавиться з бакртою)

Пісня з пластичним рішенням подорожі!

Ума. Слухайте, а мені цікаво, а ще повільніше можна?

Стефа. а ти кудись сильно поспішаєш?

Ума. Ще б пак! Ще й як поспішаю! Сьогодні ввечері я, нарешті, куплю собі нові брендові кроси! Більше року на них збирала! Це буде хайп

Настя. Невже ти вважаєш, що нові кросівки виправлять твої калічні танцюльки?

Ума. Ой, хто б казав, Місіс, «станьте у другому ряді, щоб вас не було видно»?!

Та я буду найкрутішою танцівницею! Втілення грації та техніки. Наче поєднання 10 Айфона Ферарі та.... Янгола, і все це у танці.

Можу зараз тобі дати автограф, щоб потім було чим у житті тішитись, що ти була знайома з найвеличнішою танцівницею.

Стефа. Агов, найвеличніша скромняга, ти на мапу краще дивись, а то ми замість місця призначення на танцпол потрапимо!

Ума. Спокійно! Все під контролем!

Хоч який би чудернацький той професор не був, але мапа в нього на диво точна. Я таких дивакуватих професорів ще не бачила. Де ти його надибала?

Стефа. Ви ж знаєте, що я ходжу до християнського клубу «Стежинка», так от цей професор добрий друг «Стежинки» його звать Іларіон Іполитович. Він справді дуже цікавий. Одного разу він навіть винайшов машину, за допомогою якої можна було потрапити до книги!

Ума. Нема дурних у таке вірити. Знов якісь фокуси.

Стефа. Стверджувати не буду, бо сама не бачила, я тоді ще маленькою була, але я чула таку розповідь. Зможемо спитати професора, коли побачимо.

Настя. Здається, ми вже на місці!

Ума. Ти ба! І ось якраз магазин взуття, де я збиралася купувати кросівки.

Стефа. А це дитячий будинок! Ми колись з церквою збирали подарунки для тутешніх дітей.

Ума. Цікаво, можливо і «просто професор» може бути десь тут?!

Настя. Ходімо подивимось!

Пробігає дівчинка та ненароком чіпляє Машу

Софія. Вибачте будь ласка, я ненавмисно. Просто дуже поспішаю на святковий концерт

Стефа. Все добре. А що за концерт?

Софія. До нас сьогодні приїхав справжній професор зі святковою програмою!

Ума. Це мабуть наш справжній просто професор!

Стефа. А можеш відвести нас до зали?

Софія. Звісно! Ходімо швидше за мною!

Сцена 6 (концерт)

Професор. Усім привіт!!!! - діти відповідають

Що-що?! Ви голосніше кажіть, а то професор вже старенький, він трохи недочуває.
Давайте ще раз. Добридень - діти відповідають

О, вже краще.

Дуже радий вас бачити!

А нумо повторюйте

Хей

Аррр-гаа

Ео-е

Уоп-уоп (движени «кругом голова)

Ще не втомились? Правда? - діти відповідають

А нумо перевіримо.

Давайте пустимо хвилю. Коли я пробігаю ви підіймаєте рученята. (пробігти вздовж та поперек) Молодці! Дайте п'ять

Добре! Поплескайте один – одному! Ви чудова публіка!

А хочете я вас навчу вітатись по професорськи?

Тільки, нам для цього знадобляться сили, тому для початку потрібно розім'ятись. Повертаємось усі направо, де ваша права ручка? Молодці. Кладемо руки на плечі сусіду і розминаємо. Робимо масаж. Тепер повертаємось в інший бік і теж робимо масаж. Добре.

Вже можна переходити до привітань.

Grüßgott – німецькою мовою – рух – руки в замок та догори

jó parot - “йоу напот” – Венгерська мова, он же мадьярський– рух – махають руками

Молекули- атоми

Діоди-трансформатори

Про нудьгу забувай

Пригоди починай

Щоб справжній скарб відшукати

Треба мудрість мати

Doctrina multiplex,

veritas una - Учений много, истина одна

хлоп-хлоп долоні

плеск-плеск по колінах

туп лівою-туп правою

хлоп у долоні

п'ять в два боки

Еврика! – знайшов (рух)

Професор. Все зрозуміло? Це була репетиція, а тепер давайте привітаємось?

Професор. Ну що ж, по професорськи ви вже навчилися вітатись! А зараз час для ще одно привітання, тому що до нас завітала одна дуже особлива гостя.

Давайте підготуємо та розігруємо наші долоні і бурхливими оплесками привітаємо Стежинку. Зустрічайте!

Пісня Стежинки

Стежинка. Всім привіт!

Хто тут у нашій залі вже знайомий зі мною?

Дуже рада вас бачити та дуже тішуся нашою дружбою з вами.

А є в залі ті, хто вперше про мене чує?

Я – дитячий християнський журнал «Стежинка»

На моїх сторінках ви можете побачити багато цікавих оповідань, завдань, а також історій із Біблії. Адже я – Стежинка до Бога.

Професор. А зараз ми з вами влаштуємо невеличку вікторину. Щоб більше дізнатися про Стежинку. Я буду казати про неї якийсь факт, а ви будете вгадувати чи правда це, чи вигадка. Добре?

Почнемо мабуть, що з її віку. Чи правда, що журналу «Стежинка» 12 років?

Хто вважає, що це правда підніміть, будь ласка, руку. Зараз перевіримо, чи це правда.

Стежинка, скільки тобі насправді років?

Стежинка. Журналу Стежинка 29 років!

Професор. Отже 12 це була вигадка.

Тепер наступне запитання: А чи правда, що у стежинки є 4 сестрички – такі самі журнали, які виходять в інших країнах іншими мовами? Хто вважає, що у Стежинки є 4 сестри піднімайте рученята, щоб я їх бачив!

Добре, а підніміть руки, хто думає, що правдою буде відповідь 6 (шість) сестричок?

Вітаю вас ви дали абсолютно не правильну відповідь! Опускайте.

А підніміть, хто думає, що 7.

Тепер 8, 9

Ну що, Стежинка, вже була правильна відповідь?

Стежинка. Так, була. Насправді у мене вісім сестер.

Професор. Ну що, вгадаємо якими саме мовами ще існує журнал Стежинка?

Щоб дещо заохотити вас, за правильну відповідь будемо давати невеличкі призи.

Тож, увага на екран.

Вгадайте, якою мовою так називається «Стежинка»? Піднімайте руки та кажіть свої варіанти. А хто буде відповідати обиратиме Стежинка.

1 Felinarul - румунська, 2 Шарапат – казахська, 3 Пътечка – болгарська

(помічники відносять подарунки. Останню відповідь шукаємо на балконі)

Молодці! Дещо вам вже відомо про Стежинку!

Стежинка. Та мені б хотілося більше подружитися з вами!

А ви б хотіли? Ось як ми можемо з вами потоваришувати

По-перше: підписатися на журнал

По-друге: Нещодавно в нас з'явився онлайн курс «Іди за мною» - tropinkakurs.com

по-третє: в Інстаграмі і телеграмі - Tropinka.ua

Професор. Стежинка, а давай зробимо загальне селфі на згадку!

роблять селфі

Стежинка. Якщо бажаєте побачити це фото і інші фото з нашого фестивалю, шукайте хештег #стежинкафест

Сподіваюсь ми потоваришуємо!

Професор. Можу вас запевнити, що Стежинка дуже добрий друг. Ми з нею товаришуємо вже 13 років. І я знаю, що вона може вам розповісти багато цікавого та корисного. Можливо і сьогодні тобі є що нам сказати?

Стежинка. Так. Сьогодні я розповім вам дещо надзвичайно важливе та радісне!

Тільки, для початку, підкажіть, будь ласка, а чи дістались вже сюди наші шукачі скарбів?

Професор. Ось і вони.

Стежинка. Привіт. Ну що, як ваші пошуки? Знайшли скарб?

Ума. Ну, мільйон доларів тут, все ж таки, не намічається!

Стежинка. Отже, ще не знайшли! Тому що скарб, про який вам говорив професор набагато більший за мільйон. І це не перебільшення. Можна, я вам трохи допоможу у пошуках?!

Стефа. Звісно!

Настя. Так, будь ласка!

Стежинка. Розпочнемо ми з вами з самого-самого початку. Як ви гадаєте, звідки ви взялися?

Ума. Ну мене мама народила, а он мажорку мабуть, знайшли у капусті! Розумієте жарт?! Мажорка – гроші, капуста – гроші... ну гумор такий

Стефа. Ой людино, подивись краще у словнику що таке гумор, бо те що ти робиш це аж ніяк не гумор. Вибач, Стежинко, важкий підлітковий період.

Стежинка. Добре, а звідки взялися перші люди? Взагалі звідки з'явився всесвіт?

Стефа. Я вірю, що все створив Бог. І Людей, і планети.

Стежинка. Так. Кожного із нас створив Бог. На початку, Він створив небо і землю, і все, що є живе на нашій землі. А також і найперших людей – це були Адам та Єва.

Вони жили щасливо у спілкуванні з Богом, але одного дня хитрий змії обманув їх, і вони порушили єдину Божу заборону, і у світ ввійшов гріх, який розділив їх із Богом.

Гріх і зараз розділяє людей з Богом. Тому що, кожен із нас багато грішить. Кожне наше погане слово, навіть погана думка вже є гріхом. Саме тому ніхто із нас не може потрапити у рай, тому що всі ми згрішили, і покарання за гріх – смерть, довічна розлука з Богом.

Ума. От так скарб... Замість мого мільйона я дізнаюся, що маю бути покарана за свої гріхи. І після смерті потрапити до пекла?

Стежинка. Так, мала б бути покарана. Але, Бог дуже любить тебе. Він є милостивий. Він хоче, щоб ми у вічності були з Ним у раю.

Ти кажеш про мільйон. А яке число ти знаєш більше за мільйон?

Ума. Мільярд.

Стежинка. А ще більше знаєш числа?

Ума. Гугл

Настя. Гугл знає?

Стефа. Ні! Гугл це і є число. Гугл це одиниця зі ста нулями

Професор. Так, велике число. А як що до безкінечності?

Ума. Безкінечність точно більша за мільйон.

Стежинка. Так от тепер уяви, ціла вічність, тобто безкінечність днів у раю. Назавжди-назавжди. До речі, як шанувальнику всього коштовного тобі має сподобатись, що раю вулиці – чисте золото

Ума. Вічність дійсно набагато більша за мільйон. Але ж як я можу потрапити до раю, якщо я робила гріх.

Стефа. Бог не може мати нічого спільного з гріхом.

Стежинка. Правда. Не може. Саме тому Бог послав на землю Свого Сина – Ісуса Христа. І Він помер, заплативши за гріх замість нас, щоб ми могли бути разом з Ним у раю.

Настя, професор розповідав мені, що для тебе скарб це відносини та дружба.

Настя. Так

Стежинка. Біблія дуже високо оцінює дружбу, вона говорить «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх».

Так от, Ісус помер замість тебе. Хіба може бути щось цінніше?

Ума. А як можна отримати такий скарб?

Стежинка. Потрібно визнати, що Господь є Бог, який усе створив. Попросити у Бога пробачення за свої гріхи. Та довірити Йому своє життя.

Ви можете звернутися до Бога у молитві. Він почує вас. І прийме усіх, хто щиро звернеться до Нього.

Професор. Дякую тобі Стежинко! І справді, який чудовий подарунок нам пропонує Господь. Над цим варто подумати кожному! А зараз, дітвора, пропоную усім діткам з дитячого будинку піти на вулицю грати з нашими персонажами. (діти із дитячого будинку забігають за куліси)

до глядача: про всяк випадок, вистава продовжується! Попереду ще багато цікавого. Не втомились? Набирайте повітря, всідайтесь зручніше адже історія Насті Сашка та Стефи продовжується.

Професор. Ну що, як вам такий скарб?

Настя. Не знаю. Важко повірити у це. За мене хтось віддав своє життя. Треба подумати. Яюсь це дуже складно.

Стежинка. Добре, що ви серйозно віднесли до цього. Тут і справді є над чим подумати.

Професор. Цей вибір можеш зробити лише ти сам, ніхто за тебе не вирішить. Але ти у будь якому випадку обираєш. Ти або з Богом, або проти Нього. Іншого бути не може. Що робити для того аби отримати скарб вічного життя з Богом ви вже знаєте, та наші пригоди продовжуються. Ми ще не все знайшли.

Ума. Таки буде мільйон!

Стежинка. Я пропоную вам звернути увагу на ту дівчину.

Ума. І що, вона знає де заховано мій скарб?

Стежинка. Вона може допомогти вам зрозуміти це.

Професор. Ви не думали, чого вона тут лишилася сама, коли всі діти побігли на вулицю бавитися з учасниками концерту?

Настя. Ну, он вона у телефон грає. Можливо їй так цікавіше!

Стежинка. Ходімо до неї. Познайомимось.

Підходять до Софії.

Стежинка. Привіт

Софія. О, Стежинка, привіт! Я так рада тебе бачити, як би я хотіла мати фото з тобою! Я всі твої журнали читаю!

Ума. Так давай свій телефон, я вас сфоткаю! До речі, я Ума

Настя. Настя

Стефа. Стефа

Ума. А це...

Усі. Просто професор

Софія. А я Софія. Дуже приємно

Ума. Давай телефон, я зараз всіх вас сфотографую (забирає у Софії телефон)... А, так він не справжній.

Софія. (сміється) Та де там! Про справжній я можу тільки мріяти! Хоча Лера іноді дає мені пограти у свій, і я думала на її телефон сфотографуватися, але ж вона зараз на вулиці.

Стефа. А чому ти зараз не з друзями? Не на вулиці?

Софія. (зашарілася) Та... чогось не хочеться.

Стефа. Пішли разом з нами! Буде весело! І познайомимось краще, і зі Стежинкою сфотографуєшся!

Ума. Так, давай, збирайся, де твоє взуття. Ти ж не підеш у цих капцях!

Софія. ...Але це все, що я маю.

Ума. А.. Ну нічого! Гарнючі капці, а ну дай-но подивитись! (бере один, роздивляється і повертає). Зрозуміло! Чекай. (втікає)

Настя. Слухай, так давай, я тебе зі Стежинкою сфотографую на свій? Фотку потім віддам.

Софія. Дякую. Ти дуже добра до мене. Це трохи не звично.

Настя. У мене також друзів не багато і для мене за честь потоваришувати з тобою.

Вони роблять фото. Настя дивиться фото

Настя. Ну от, класно вийшло. Тримай, як і обіцяла, ось твоя фотографія.

Софія. Але ж як я її звідси дістану? (сміється)

Настя. Ні, ти не зрозуміла. Це і є твоя фотографія, просто у такій собі «фоторамці».

Софія. Ти даруєш мені свій телефон?! А як же ти сама?...

Настя. Мені здається, що щойно я зрозуміла, що отримала дещо набагато цінніше телефону

Ума. (прибігає) Та не хвилюйся ти за «мажорку», вона не залишиться без телефону. На от, краще взувай, і ходімо гуляти. Розмір твій! Я на капцях подивилася.

Саша. Ти замість своїх омріяних кросівок це купила?

Ума. Та що ті кросівки, я і без них краще танцюю, друзяко!

Настя. Друзяко?!

Ума. А ще сумніваєшся?

Стефа. Ой, я не можу, сама мі-мі-мішність. Справжній хеппінд. Дякую тобі Стежинко, щойно я побачила справжнє диво - примирення цих двох. Мені здається, щось вони таки зрозуміли.

Ума. Звісно зрозуміли. Я ж не тупчик, якийсь. Зрозуміла, що мільйон доларів ми сьогодні так і не побачимо.

Жартую. Насправді, я зрозуміла, що коштовності навряд чи зроблять тебе щасливішим! А от допомогти комусь – це справжній скарб. А ще, Настя, пробач мені, будь ласка! Я не права була з тобою! Принижуючи тебе, та кепкуючи з тебе я не ставала кращою, а навпаки. Справжня сила у підтримці тих, хто слабший.

Настя. Тобто я слабша?

Ума. Знов ти прискіпуєшся!?! (посміхається) Тебе тепер навіть мажоркою і не назвеш, яка ж ти мажорка без телефону?!

Настя. Знайти друзів набагато цінніше. А тим більш знайти Друга, який віддав своє життя за мене. Про кращого Друга годі й мріяти. Тепер моє належить Йому.

Професор. Це рішення і є справжнім скарбом, цінніше за яке нічого не може бути! Добре, що ти це зрозумів.

Стежинка. І в мене є для вас подарунок. Мапа, яка допоможе вам помічати, відшукувати такі скарби та відрізнити їх від хибних. Це Біблія.

Професор. От Ума Ігорівно, про книгу ви майже вгадали!

Ума. Точно, бачте, мене не проведеш!

Професор. Але у цьому випадку, це дійсно та мапа, яка вказує шлях до справжніх скарбів!

Стежинка. Саме у Біблії говориться про ті скарби, що ви сьогодні відшукали.

Професор. Так до вашої ситуації, Настя, підходить вірш із Біблії «Хто хоче мати друзів, той і сам має бути дружнім». А До вашої, Ума Ігорівно, «Більше щастя давати, ніж приймати»

Стежинка. Отже, насправді скарби, які ви шукали, завжди були з вами. Їх потрібно лише помічати.

Ума. А з цією мапою що робити?

Професор. Ну, ви ж так і не дійшли до кінця.

Стефа. Позначка вказує, що місце призначення десь тут

Професор. Ну то шукайте. Підказую, зазвичай скарби зберігаються у сундуках.

Ума. Я бачу скриню.

Професор. Ну, тягни її сюди. Відчиняйте.

Це не те щоб скарб, але ця річ буде на згадку про сьогоднішні пригоди та ті справжні скарби, які ми всі маємо!

До речі, всі присутні сьогодні також отримають такий подаруночок!

На виході вас будуть чекати наші помічники, які з радістю вам його вручать. Там ви також зможете знайти.....

Пам'ятайте, ви усі цінні для Бога!

І для кожного з вас Він вже зробив найвеличніший подарунок, який точно більше за мільйон! Саме про це була наша вистава. Яка вже добігає кінця. Лишилося буквально кілька хвилинок.

Зараз, під ваші оплески, якщо вам, звичайно сподобалась вистава, я запрошую усіх учасників фестивалю! І Режисера, яка має що вам сказати!

Режисер. Рада, що вам сподобалась вистава, судячи з ваших оплесків.

і запрошую приєднатись до нашого клубу «Стежинка»! Де ви зможете безкоштовно навчатись акторській майстерності, і можливо, вже наступного року станете учасниками подібної вистави.

Більш детальну інформацію можете знайти в подарунках, які отримаєте.

А ще, хочу запропонувати вам приєднатись до флешмобу!

Як ви бачили, герої нашої вистави знайшли скарби, які шукали. І як виявилось, все це вони вже мали в своєму житті. Ми пропонуємо вам, бути уважнішими до вашого життя. І помічати ті скарби, які дарує нам Бог Творець. Це може бути наша родина, друзі, гарні зорі на небі, спокійні дерева, кумедні тваринки. Посмішки перехожих, добрі справи, які зробите ви самі, або хтось для вас. Помічати все, за що ми можемо бути вдячні Богам.

Та, разом з батьками, протягом місяця діліться цим усім у соц.мережах, наприклад у інстаграмі та фейсбуці з хештегом «ямаюскарб». Щоб якомога більше людей могли цьому радіти та побачити скільки прекрасного Бог дарує нам щодня! А 5 найцікавіших фото чи текстів отримають приємний подарунок від нас.

Вдячні усім за увагу. На все добре!

Професор. С Богом!